

Bi-jobb

TEKST

Eilert RingdalPUBLISERT 1. juni 2005

Vårt helseforetak har innført begrensninger på ansattes anledning til å ha bierverv. Vi skal ikke drive «konkurrerende virksomhet». Hva er konkurrerende? Veldig få privatpraktiserende har pasienter som ville fått tilbud om behandling i offentlige psykiske helsevern (som regel fordi de er i behov av lengre tids behandling!). En del ville ikke en gang ha rett på helsehjelp – selv om de åpenbart har behov for hjelp. En sykepleier som er avdelingsleder forsøkte til overmål å nekte en kollega av meg å påta seg sakkyndigoppdrag i barnevernsaker. Stort mindre konkurrerende er det vel vanskelig å tenke seg?

Jo B. Løs!

Det må være reelt konkurrerende for at det skal være snakk om saklig nekting. Dere har bare meldeplikt om annet arbeid/privatpraksis (Tidsskriftet, mai 2004, «Alltid nye registre»). Det er helseforetaket som aktivt må protestere og begrunne nekting av å ta bierverv. Bevisbyrden ligger m.a.o. hos arbeidsgiver. Ditt eksempel på virksomhet som sakkyndig er et typisk eksempel på ikke-konkurrerende virksomhet. Helseforetaket driver ikke med barnevernsaker. Å nekte denne type bierverv må i tilfellet begrunnes bedre. Her har den aktuelle avdelingslederen vært lite skjønnsom i sin vurdering. I bierverv må en imidlertid sørge for at en ikke ved for eksempel inhabilitet hindrer utføringen av sin faste jobb i noe særlig omfang. Det anbefales å holde et skarpt og tydelig skille mellom den faste jobben og næringsvirksomheten. Fritiden er vår egen, er Psykologforeningens standpunkt.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 42, nummer 6, 2005, side

TEKST

Eilert Ringdal, Forhandlingssjef i Psykologforeningen